

Sygn. I C 449/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko T. S.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanej T. S. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 460,81zł (czterysta sześćdziesiąt złotych osiemdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05.01.2017r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie;

III. zasądza od pozwanej T. S. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 449/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego P. P., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 5 stycznia 2017 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej T. S. kwoty 1060,81 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 5 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 13 lipca 2016 r. umowę pożyczki o numerze (...), na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w tej umowie. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego kwota niespłaconej należności głównej stała się wymagalna wraz z odsetkami. Wobec nie spłacenia zobowiązania powód wystąpił z żądaniem zasądzenia należności 1060,81 zł, na którą składają się: suma niespłaconych rat kapitałowych w wysokości 791,06 zł, skapitalizowane odsetki umowne naliczane od kwoty niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu zapłaty ostatniej raty pożyczki tj. od dnia 19 listopada 2016 r, do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu tj. 3 stycznia 2017 r. w wysokości 9,75 zł i opłata przygotowawcza 260 zł (pozew k. 2-4 akt).

Postanowieniem z dnia 8 marca 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie do rozpoznania według właściwości (postanowienie k. 4v akt).

Pozwana T. S. wносиła o oddalenie powództwa. Podniosła, iż po wypowiedzeniu umowy ustaliła z pożyczkodawcą, że będzie dokonywała spłat w ratach po 200 zł miesięcznie. Wywiązując się z tej umowy powódka okazała dowody wpłaty na kwotę 400 zł.

W piśmie procesowym z dnia 19 lipca 2017 r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo, bez zrzeczenia się roszczenia, powyżej kwoty 460,81 zł. Już po wytoczeniu powództwa pozwana wpłaciła na rzecz powoda kwotę 600 zł, co pomniejszyło dochodzoną należność do kwoty 460,81 zł. (pismo k. 35 akt).

Pozwana T. S. została zobowiązana do złożenia oświadczenia czy wyraża zgodę na częściowe cofnięcie powództwa w ciągu 14 dni pod rygorem uznania, iż taką zgodę wyraża. Pozwana zobowiązanie otrzymała w dniu 7 września 2017 r. W zakreślonym terminie pozwana nie zajęła stanowiska, przez co Sąd uznał iż wyraziła zgodę na częściowe cofnięcie powództwa. (postanowienie k. 38 akt, dowód doręczenia zobowiązania k. 39 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lipca 2016 r. T. S. zawarła umowę pożyczki z (...) S.A. z siedzibą w W.. Umowa została zawarta na 6 miesięcy. Na podstawie umowy pozwana otrzymała pożyczkę 1000 zł, którą zobowiązała się zwrócić w 6 miesięcznych ratach, w terminach płatności określonych w harmonogramie. Po doliczeniu wszystkich opłat związanych z udzieleniem pożyczki, w ustalonym terminie T. S. zobowiązała się zapłacić powodowi kwotę 1419,46 zł (dowód: kserokopia umowy k. 17-24 akt).

Wobec nie wywiązania się pozwanej z warunków umowy, w dniu 21 listopada 2016 r. powód wypowiedział jej umowę i wezwał do zapłaty 1112,81 zł w nieprzekraczalnym terminie do dnia 5 grudnia 2016 r. (dowód: kserokopia wezwania k. 28 akt, okoliczność przyznana przez pozwaną k. 34 akt).

Na dzień wniesienia pozwu, do spłaty pożyczkobiorcy pozostała kwota 1060,81 zł, na którą składają się: suma niespłaconych rat kapitałowych w wysokości 791,06 zł, skapitalizowane odsetki umowne naliczane od kwoty niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu zapłaty ostatniej raty pożyczki tj. od dnia 19 listopada 2016 r, do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu tj. 3 stycznia 2017 r. w wysokości 9,75 zł i opłata przygotowawcza 260 zł. (dowód: bezsporne).

Po wytoczeniu powództwa, na poczet należności, pozwana wpłaciła:

- 29 maja 2017 r. 200 zł,

- 20 czerwca 2017 r. 200 zł,

- 29 czerwca 2017 r. 200 zł.

(dowody wpłat okazane na rozprawie k. 33 akt, zeznanie pozwanej k. 34 akt, oświadczenie powoda k. 35 akt).

Pozostałej należności dochodzonej pozwem pozwana nie zapłaciła (bezsporne).

W piśmie procesowym z dnia 19 lipca 2017 r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo, bez zrzeczenia się roszczenia, powyżej kwoty 460,81 zł, gdyż już po wytoczeniu powództwa pozwana wpłaciła na rzecz powoda kwotę 600 zł, co pomniejszyło dochodzoną należność do kwoty 460,81 zł. (pismo k. 35 akt).

Pozwana T. S. została zobowiązana do złożenia oświadczenia czy wyraża zgodę na częściowe cofnięcie powództwa w ciągu 14 dni pod rygorem uznania, iż taką zgodę wyraża. Pozwana zobowiązanie otrzymała w dniu 7 września 2017 r.

W określonym terminie pozwana nie zajęła stanowiska, przez co Sąd uznał iż wyraziła zgodę na częściowe cofnięcie powództwa. (postanowienie k. 38 akt, dowód doręczenia zobowiązania k. 39 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2-4 akt, pisma zmieniającego roszczenie k. 35 akt, odpisu KRS k. 10-16 akt, kserokopii: umowy k. 23-26 akt, umowy kupna wierzytelności k. 17-24 akt, wezwania do zapłaty k. 25-27 akt, wypowiedzenia umowy k. 28 akt dowodów wpłat k. 33 akt oraz zeznania pozwanej T. S. k. 34 akt.

Jako wiarygodne Sąd ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej, gdyż znalazły potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Pozwana nie kwestionowała wysokości należności dochodzonej pozwem, a jedynie wskazała iż część należności została już przez nią spłacona. Faktu dokonania wpłaty po wytoczeniu powództwa nie negował powód, który z tego względu ograniczył roszczenie cofając żądanie powyżej kwoty 460,81 zł.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 kpc zdanie drugie, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania. Fakt istnienia tych dokumentów wynikał już z dołączonych do pozwu dokumentów. Prawdziwość dokumentów nie był przez strony kwestionowana, ani nie budzi wątpliwości. Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty oraz zeznania pozwanych stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W dniu 12 lipca 2016 r. T. S. zawarła umowę pożyczki z (...) S.A. z siedzibą w W.. Umowa została zawarta na 6 miesięcy. Na podstawie umowy pozwana otrzymała pożyczkę 1000 zł, którą zobowiązała się zwrócić w 6 miesięcznych ratach, w terminach płatności określonych w harmonogramie. Po doliczeniu wszystkich opłat związanych z udzieleniem pożyczki w ustalonym terminie T. S. zobowiązała się zapłacić powodowi kwotę 1419,46 zł.

Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego kwota niespłaconej należności głównej stała się wymagalna wraz z odsetkami umownymi z dnia wypowiedzenia umowy. Pozwana nie kwestionowała faktu istnienia zadłużenia ani wysokości kwoty objętej pozwem. Pozwana również przyznała, że dochodzonej pozwem kwoty nie zapłaciła przed wytoczeniem powództwa. Natomiast po wtoczeniu powództwa pozwana uiściła kwotę 600 zł. T. S. nie kwestionowała sposobu zaliczenia wpłaconej kwoty dokonanej przez powoda, a tym samym nie kwestionowała również dochodzonej pozwem kwoty.

Pismem procesowym z dnia 19 lipca 2017 r. pełnomocnik powoda ograniczył roszczenie do kwoty 460,81 zł, uwzględniając wpłaconą przez pozwaną kwotę 600 zł. Pozwana nie składając oświadczenia w określonym terminie, wyraziła zgodę na częściowe cofnięcie powództwa.

Art. 203 §1 kpc przewiduje, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z art. 203 § 4 kpc Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na uznanie, iż cofnięcie pozwu co do kwoty 600 zł w niniejszej sprawie, nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa oraz nie narusza słusznego interesu stron. W tej sytuacji Sąd uznał częściowe cofnięcie pozwu za prawnie skuteczne.

W myśl art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Wobec skutecznego częściowego cofnięcia pozwu Sąd umorzył postępowanie w sprawie w tym zakresie.

W pozostałym zakresie Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione i należność zasądził w wysokości dochodzonej pozewem wraz z odsetkami, zgodnie z art. 481 k.c. i 482 k.c.

Pozwana przegrała proces w całości. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art 98 § 1 i 2 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty składają się koszty poniesione wyłącznie przez powoda: opłata sądowa, którą uiścił powód w elektronicznym postępowaniu upominawczym w wysokości 30,00 zł, koszty zastępstwa procesowego - wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 270 zł, których wysokość wynika z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1667), 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)